

El monestir cistercenc de Santa Maria de Solius

El monestir cistercenc de Santa Maria de Solius, a la comarca del Baix Empordà, bisbat de Girona, va ser fundat el 21 de gener de 1967, festa de Santa Agnès, patrona de la parròquia del veïnat, en establir-s'hi un grup de quatre monjos procedents del monestir de Poblet, del qual és fundació. Van ser acceptats a la diòcesi pel bisbe Narcís Jubany i Arnau, posteriorment arquebisbe de Barcelona i cardenal, poc després d'haver-se clausurat el Concili Vaticà II.

El Monestir de Solius forma part de la Congregació Cistercenca de la Corona d'Aragó (fundada l'any 1616), juntament amb l'abadia de Poblet i els monestirs femenins de Vallbona de les Monges, Casbas (Osca), Cadins (Gironés) i Valldonzella (Barcelona).

L'esvelt campanar de Solius és visible gairebé des de tota la Vall d'Aro. Descansa sobre les restes d'una antiga església romànica datada d'entre el segle X i XI, segurament molt petita. Posteriorment s'engrandí i finalment cap el S. XVIII, havent-se obert pel mig, construïren l'actual, molt més espaiosa, aprofitant els enderroc de l'antiga.

La base del campanar va quedar intacta, inclosos els finestrals romànics, tapiats, per aixecar tota la part nova, que es feu entre 1829 i 1830. La pedra fou tallada a la muntanya de Romanyà.

L'edifici actual de l'església, començat el 1773, consta d'una nau central amb quatre capelles laterals, que tenen uns retaules neoclàssics de factura popular. Cal destacar el de la Mare de Déu del Roser i el de Sant Isidre. A l'interior de l'església s'hi troben làpides sepulcral d'alguns rectors de la parròquia.

El canvi més important dins la parròquia de Solius és el fet que, l'any 1967, un grup de monjos del Císter s'hi establí per fundar el nou monestir. Amb la seva vida de pregària i treball continuen en aquest lloc, per el món d'avui un centre de pau, silenci i d'espiritualitat.

Un lloc molt interessant per visitar. La seva església, jardins, i fins i tot uns pessebres que es poden visitar tot l'any. La col·lecció va començar l'any 1970, amb l'escena del Naixement, de mans del germà Gilbert Galceran, monjo de Solius, que ja tenia exposicions de pessebres a Roma, a la Casa General de l'Ordre Cistercenc, i a l'abadia d'Hauterive, Suïssa.

L'Orde de Cister (o de Cistell) s'origina a partir del monestir de Cîteaux (1098), a Borgonya, que té per fundadors els seus tres primers abats, sant Robert, també abat de Molesme, sant Alberic i sant Esteve Harding, impulsats pel desig de viure fidelment la Regla de sant Benet (s. VI). Sens dubte la figura més famosa dels cistercencs és sant Bernat (1090-1153), abat de Claravall (Clairvaux) i doctor de l'Església. Des de 1995 l'Abat General de l'Ordre Cistercenc (O. Cist.) és el P. Maur Esteva, que en fou elegit essent abat de Poblet.

Seguint el guiatge de l'Evangeli de Crist d'acord amb la Regla de sant Benet i les pròpies Constitucions, la comunitat de Solius es dedica a l'oració i al treball. Les pregàries litúrgiques són públiques; aquestes són les principals:

Horari de la Missa i de les Vespres

Diumenges i festes (de precepte): Missa a les 10 del matí i Vespres a les 7.

Dies feiners: Missa a les 6 de la tarda i Vespres a les 7,10.

Horaris de Nadal i de Setmana Santa

Missa del dia 25, a les 10 del matí.

Dijous Sant, a les 6 de la tarda.

Divendres Sant, a les 5 de la tarda.

Dissabte Sant(Vetlla Pasqual), a les 22,30

Altres activitats Pel que fa al treball de cara enfora, els monjos ofereixen el servei d'un taller d'enquadernació. També, d'acord amb la tradició benedictina, disposen d'una hostatgeria per a homes, de sis habitacions, per a qui desitgi fer un recés espiritual, prèvia informació.

És molt coneguda l'Exposició de Pessebres del monestir, obra del germà Gilbert Galceran. Es pot visitar, en principi, durant tot l'any.

Horari de visita de l'Exposició de Pessebres

Cada dia d'11 a 12,30 del matí

i de 3 a 5,30 de la tarda.

Grup de Gregorià de Solius

El Grup de Gregorià de Solius, que dirigeix el Sr. Joan Casanova, acostuma a oferir cada any un concert a la nostra església pel mes de gener, al final de les festes de Nadal. Algunes diades assenyalades també se celebra la Missa amb cants gregorians.

Adreça: Monestir de Santa Maria de Solius

17246 Santa Cristina d'Aro

Telèfon (972) 83 70 84 (preferentment de 10 a 12 i de 16 a 17).

El poble de Solius

L'antic poble de Solius situat a la dreta del Ridaura i en el sector meridional del terme, arran dels contraforts immaculats de la serra de Sant Grau i Cadiretes, conserva encara la bellesa de la seva vegetació frondosa i dels seus vius colors que el paratge amb tanta identitat pròpia com el terme de Solius: gaudeix d'una ufanosa vall, regada gentilment pel Ridaura i pel torrent de Tueda i les nobles suredes s'escampen arreu dels seus virtuosos i atapeïts boscos fins enlairar-se a tocar el cel, prop de la serralada del Montclar, la segona cota muntanyosa més alta del terme, per davallar suaument, entre pins, suros, alzines i brucs, fins abraçar els asprosos penya-segats de la seva costa mediterrània en el partge conegut com Canyet.

La seva configuració pròpiament com a poble, ja esmentada al S. X, amb una evident disseminació de les masies i els seus "misteriosos" paratges com Plana Basrda, el Puig del Hom o el mateix castell de Solius, relativament llunyans a l'esglèsia de Santa Agnès de Solius feren nèixer en els segles passats costums i llegendes fosques d'aquests indrets.

En el sector de Plana Basarda es conserven encara vestigis d'un poblat ibèric, i allà el paratge feia voleiar la imaginació popular amb inquietats llegendes. Segons contaven els veïns del poble de Solius, sota el puig del Hom, arràn d'un llac, les goges o fades estenien la seva roba que desapareixia davant la visita de qui gosava appar-se.

Avui,el terme de Solius s'ha convertit en un dels indrets més plàcids de tot Santa Cristina, conjuminant l'inesgotable feineig dels seus camps conreats amb una assenyada i puntual –i que per molts anys ho sigui– segona residència que ha sabut restaurar magníficament velles masies escampades pel seu terme a punt d'enderrocar-se.

Texte d'en Bussot i Liñon, Gerard del llibre Recull d'imatges i comentaris.

